

Kurikul povijesti na način da se hrvatska povijest izbriše

Kad se sadržaj udžbenika povijesti dobro analizira, možemo se zapitati zbog čega se iz udžbenika povijesti izostavljaju iznimno važne povijesne istine? Odnosno, jesu li takvi nastavni programi povijesti zapravo u službi zatamljivanja ponosa, spremnosti na žrtvu i u konačnici rodoljublja jednog naroda?! Jer narodom koji ne zna svoju povijest, koji se njome ne ponosi, koji uz nju nije identitetski vezan, lako je manipulirati.

Kurikul povijesti koji bi se trebao u školama izabranim za eksperimentalnu provedbu reforme primijeniti od jeseni – pao je na ispitu. Stručno Povjerenstvo za recenziju predmetnog kurikula navelo je ono što smo svi znali od početka. Reforma se radi na brzinu, kurikuli su nedorečeni, nerecenzirani, a ako i jesu, onda je to površno učinjeno. Kao uvijek kad je u pitanju obrazovanje. Svaki ministar mora ostaviti neki svoj trag, pa neka je i loš.

Zanimljivo, spomenutom kurikulu povijesti, koji je stručno Povjerenstvo ocijenilo nedovoljno konkretnim uz preporuku da ga je potrebno doraditi, koji mjesec ranije Bavarsko državno ministarstvo obrazovanja i kulture, znanosti i umjetnosti dodijelilo je odlične ocjene. Doduše, ostalo je nejasno na koji su način i zašto Nijemci ocjenjivali program povijesti hrvatske škole, no ta je vijest u dijelu javnosti bila dočekanost s oduševljenjem.

Naime, dobre ocjene djelatnika Bavarskog ministarstva obrazovanja odmah su suprotstavljene mišljenjima onih domaćih povjesničara i analitičara koji su kurikul povijesti kritizirali zbog ideologiziranja, zapostavljanja Domovinskog rata i nacionalne povijesti. To više što su bavarski recenzenti naveli da su u kurikulu dobro istaknuta različita gledišta i interpretacije povijesti, te da smatraju da bi teme nacionalizma, totalitarizma, holokausta, izgradnje hrvatske demokracije morale biti obvezno zastupljene i u srednjoj, a ne samo u osnovnoj školi. No, oni su se pozvali na preporuku 1880 Vijeća Europe o učenju i poučavanju povijesti u područjima u kojima postoje ili su postojali ratni sukobi, pa su tako predložili da se snažnije istaknu teme inkluzivnosti, odnosa među različitim zajednicama, međuregionalnih odnosa, uloge žena i manjina. Kada bi se grubo tumačila ta preporuka, to bi značilo da nije prikladno da Hrvatska u svojim obrazovnim ustanovama kroz kurikul povijesti ističe činjenična zbivanja vezana za Domovinski rat i noviju hrvatsku povijest jer bi to moglo povrijediti neke skupine. Istina i činjenice su valjda manje važne. Ispada da je cilj stvaranje naraštaja koji ne samo da ne će znati svoju povijest već naraštaja koji ne će osjećati nacionalni ponos i razvijati identitetsku pripadnost narodu.